

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 170. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm4543/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

blikanske Former, saa dog forlænge deres eget offentlige Liv. At der efter denne Konstitution af 95 skulde være to Raad: de gamles og de femhundredes, til Lovgivningen, og et Direktoratium, fem Mand stærkt, til udøvende Magt, det brød Ungdommen sig ikke synderlig om, men des mer om den medfølgende Bestemmelse: at for det første de to Tredjedele af de nærværende Konventslemmer skulde vælges til Raadene og altsaa have baade Direktoriets Valg og hele Bestyrelsen i sin Haand; thi dels havde Ungdommen naturligvis ogsaa Lyst til at gjøre sin Lykke, og dels var det kun i Haabet om en hastig og brat Død, Slagtofrene og deres Venner kunde forsone sig med et Konvent, der dels havde været Robespierres medskyldige og dels ladt sig beherske af ham.

Denne Konvents-Beslutning i August 95 vakte derfor stor Larm i Paris, saa meget mer, som hartad alle Journalister og Vidkabsmænd havde faaet deres Fornøjelse af Konvents-Friheden, hvad ret kjendelig var Tilfældet med den berømte Laharpe, Son af en Svejser-Officer, men født i Paris 1739, som vel var 50 Aar ved Revolutionens Begyndelse, men sværmede dog saaledes for den som en Opfyldelse af Voltaire's Ønsker og Spaadomme, at han ikke alene holdt Forelæsninger med den røde Hue paa og forsikrede sine Tilhørere, at den begejstrede ham, men beviste det med Dithyramber til Staalets Pris, som drak Blod og gav Død. Da han imidlertid under Robespierre som en mistænkelig Person maatte kugkelure i Fængslet med Guillotinen for Øje, tog hans Tankegang den modsatte Retning, og da han efter 9de Thermidor slap ud, tordnede han fra Katedret mod alt, hvad han før loftede til Skyerne. Noget lignende var Tilfældet med Suard, den ældste og berømteste franske Journalist, født 1733, god Bekjendt af Voltaire og Rousseau, som af Hume og Gibbon, ved Revolutionens Begyndelse Republikaner, men nu Royalist. En tredje berømt Videnskabsmand, som tog

saaledes Del i Modstanden, at det nær havde kostet ham Knappen, Arkæologen Quatremère de Quincy, havde derimod allerede som Medlem af den lovgivende Forsamling modsat sig Rædselssystemet og vovet sig for sin kongelige Tankegang.

Da nu Sagen kom til folkelig Afstemning, blev vel Konstitutionen antagen, men Konvents-Beslutningen om sig selv forkastet af alle Kvartererne i Paris, saa nær som ét; og var det gaaet ligedan i Provinserne, kunde Stormen drevet over, men det gik tvært imod; thi baade dér og ved Armæerne stemmedes der i det hele for Konventet. Kløge Folk havde ladet det dermed bero, men Skribenter og unge Mennesker bliver sædvanlig altid stivere, naar man siger dem imod, og Paris var nu alt saa længe vant til at beherske Frankrig, at de franske Prinsers Agenter og de hjemkomne Emigranter behøvede kun at puste lidt til, for at faa Hovedstaden sat i lys Lue. Konventet lod det imidlertid ikke heller fattes paa Anledning; thi saa snart Kvarterernes Modsatning tydelig begyndte at vise sig, kaldte Konventet ikke blot en Del Krigsfolk til Paris under General Menou, men bevæbnede ogsaa Jakobinerne, under Navn af Patrioter, og alskens Rips-Raps, saa de adstadige Borgere og deres raske Sønner havde Grund nok til at tænke paa deres eget Forsvar og frygte for nye Rædselsdage. De greb altsaa til Vaaben den 12te Vendémiaire (4de Oktober) i et af Kvartererne, men angreb ingen, og da General Menou kom for at afvæbne dem, lod han sig enten kyse eller nægte ikke at bruge Magten, hvorover Konventet blev saa forbavsset, at det strax udnævnte Barras, som den 9de Thermidor havde haft Lykken med sig, til Kommandant i Paris. Barras modtog ogsaa Valget, men kun paa Vilkaar, at han maatte gjøre en Officer til næstkommanderende, som vel kun var 27 Aar gammel, men havde dog alt opsunget sig til General, og var kun afskediget med saa mange andre, fordi

